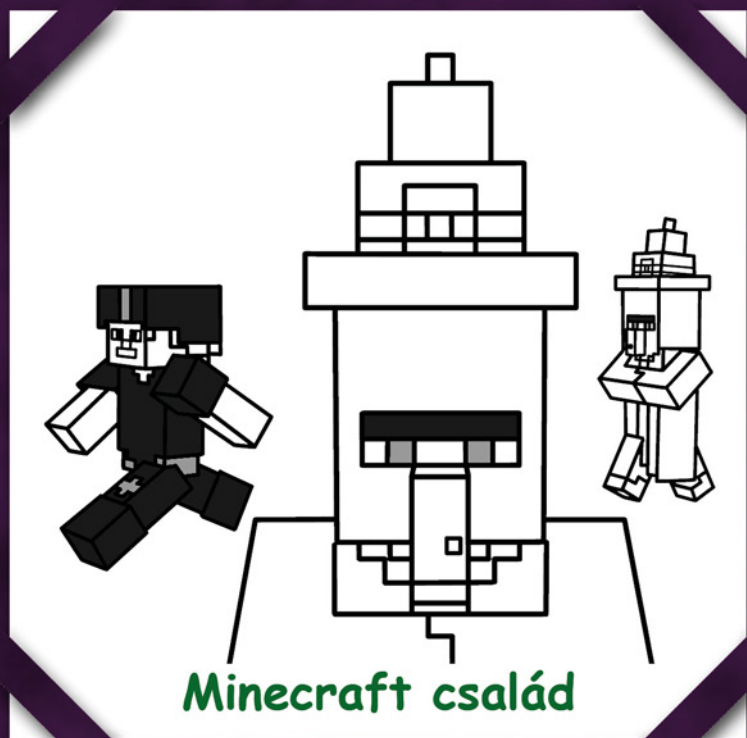

Nemzetközi bestseller

EGY KOCHA NAPLÓJA

WIMPY STEVE – ZAVARBA EJTŐ ÉS BOSZORKÁNYOS

Nem hivatalos Minecraft-napló

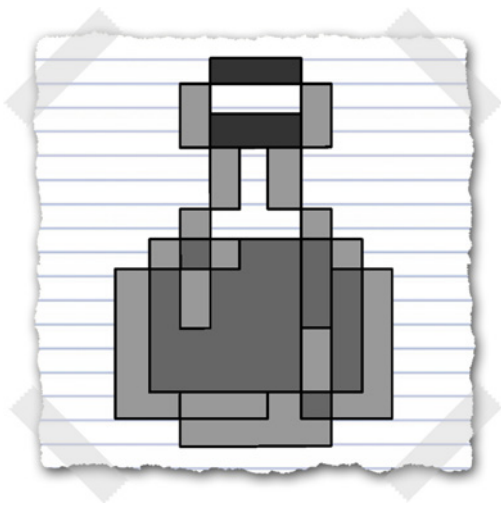

Hetedik rész

Minecrafty Family

EGY KOCHA NAPLÓJA

WIMPY STEVE – ZAVARBA EJTŐ ÉS BOSZORKÁNYOS

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2025

KEDD

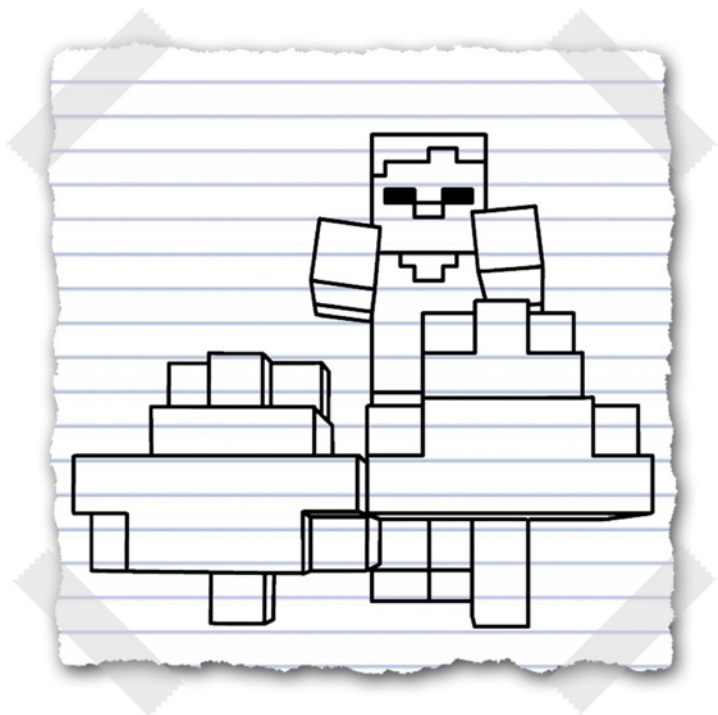
- Ááááá! Ez rosszabb, mint egy ufó!

Igen, ez volt az első reakcióm az új Minecraft-világra. Nagyjából öt másodperce lehettem ott, és máris el akartam menni! Lefogadom, ti is le akarnátok lépni, ha félholtra ijesztenének benneteket.

De kezdem inkább az elején...

Pár másodperccel korábban kinyitottam a *Minecraft: Zavarba ejtő és boszorkányos!* című könyvet az ufóház lebegő könyves asztalán. Gondoltam, olyasmit találok majd, ami minden bizonnyal félelmetes, de az fel sem merült bennem, hogy egy sötét, rémisztő erdő kellős közepén kötök majd ki, ahol ott áll előttem...

egy ÓRIÁSI ZOMBI!

Nem hittem a szememnek! Az az izé a szó szoros értelmében magasabb volt a fáknál! Bekapcsolt a túlélési ösztönöm, és egy szemvillanás alatt a legközelebbi fatörzs mögé vettem magam. Vártam nagyjából öt másodpercet, közben végigvettem az óriásszörnyek támadásának esetére készített listámat:

1) Mennydörgésszerű léptek dübörögnek felém?

Nem.

2) Irdatlan oszloplábak lapítanak palacsintává?

Nem.

3) Bazi nagy kezek kapnak fel a földről? Nem.

Miután (többé-kevésbé) megint levegőhöz jutottam, lassan kilestem a fa mögül. Igen, a gigantikus zombi még mindig ott állt. Nem, nem támadott meg.

Aztán elkezdtem nagyon ostobának érezni magam. Tudjátok, amióta csak valamilyen rejtély folytán magába szippantott a Minecraft, úgy utazom világról világra, hogy könyveket nyitok ki egy-egy lebegő könyves asztalon. Csomószer előfordult, hogy amikor belepottyantam egy vadonatúj világba, egy gigantikus állat - kutya, macska, nyúl - előtt találtam magam. Aztán meg frászt kaptam, mert azt hittem, a szóban forgó gigantikus állat arra készül, hogy megtámadjon.

És az állatokról kivétel nélkül minden egyes alkalommal kiderült, hogy valójában állat formájú házak. Nagyon kínos volt.

És naná, hogy most is ugyanez történt! Még jó, hogy Suttyó Dirk nem látta, ahogy megint kiborulok! Még most is a földön fetrengene a nevetéstől azon, hogy milyen hiszékeny vagyok. A fák fölé magasodó hatalmas zombi nyilvánvalóan egy zombi alakú HÁZ volt. Hány ilyen eset kell még, hogy észbe kapjak? (Hm, arra tippelek, hogy jó sok.)

Úgy döntöttem, azzal kezdem, hogy megnézem magamnak az ajtót, hátha nem egyszerű bejutni. (Emberek, hát volt már rá példa!) Próbáltam egyenesen a zombiházhoz sietni, de túl sűrű volt az erdő. A fák alacsonyabbra nőttek, mint a macskaház világának dzsungelében, de sokkal jobban kifacsarodtak, és sűrűbben álltak egymás mellett. A tömött lombkoronák alatt

néhol olyan mélyek voltak az árnyékok, hogy alig láttam a keskeny ösvényt a lábam alatt. Itt-ott még attól is félnem kellett, hogy a sötétben megjelennek a mobok! Márpedig arra NEM voltam felkészülve!

Szerencsére egyetlen csúszómászóval sem futottam össze, és gond nélkül eljutottam a zombiházhoz. Közvetlen közelről még életszerűbbnek hatott. Ha ugyanaz a hacker építette, aki a többi házat is, akkor ez az eddigi legjobb munkája! A magasba emelt karok, az üres tekintet tökéletesen valóságosnak hatott! Még a „bőre” is hibátlanul utánozta a beteges zöld árnyalatot.

Sajnos sehol sem láttam ajtót. Tovább rontott a helyzeten, hogy egyetlen gomb, kar vagy tábla sem akadt, amivel próbálkozhattam volna. Turkálni kezdtem a feneketlen zsebemben, és végül elővettem egy piros zseblámpát. Mivel

a macskaház ajtaját sikerült kinyitnom vele,
gondoltam, itt is beválhat. Próbáltam a zombi
lábához illeszteni, és...

MEGMOZDULT! ÉLT! (Vagyis gondolom, igazából
élőhalott volt, de értitek, mire gondolok.)

Akkor döbbsentem rá, hogy ez nem egy hatalmas
zombi alakú ház. Hanem egy VALÓDI
ÓRIÁSZOMBI!

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!!!!!

Az erdőbe menekültem, a nyakamba kaptam
a lábam, és rohantam, ahogy csak bírtam!
Nem is jutottam messzire a sűrűn növő fák
meg az összekuszálódó ágak között, és a nagy
pánikomban máris letértem az ösvényről! ÁÁÁ!

Megálltam hát, elbújtam egy nagy fa mögött,
és felmértem a helyzetemet. Nem álltam valami

fényesen. Egy különös új világban találtam magam, eltévedtem egy sűrű, sötét erdőben, közben pedig egy óriászombi ólálkodott valahol a közelben! *nyel*

Úgy döntöttem, nem bujkálhatok örökké, szóval összeszedtem a bátorságomat (beletelt egy kis időbe), és merészen újra útnak indultam. Kell lennie valami helynek az erdőben, ahol meghúzhatom magam, igaz? Ha félttem, ha nem, el kellett indulnom, hogy megkeressem. („A bátorság az a képesség, hogy akkor is cselekedjünk, ha félhottak vagyunk a rémülettől.” - *Minecraft-bölcsesség*)

Miután egy darabig az erdőben botorkáltam, egy kis tisztásra bukkantam, ahol egyetlen vézna fatörzs állt ki a földből. Amikor felnéztem, láttam, hogy ez a „fa” nem zöld, és nem borítják levelek. Inkább emlékeztetett egy nagy, lapos, barna esernyőre. Akkor döbbsentem rá, hogy

valójában egy hatalmas gombát találtam! El kellett gondolkodnom rajta, hogy ezek szerint vajon ebben az erdőben minden gigantikusra nő? Csak annyit tudtam biztosan, hogy nem akarok újabb óriásmobokkal találkozni!

Haladtam tovább. Végül találtam valamit, amit először alacsony fának hittem fura, fehér pettyes vörös levelekkel. Miután alaposabban megnéztem magamnak, már láttam, hogy valójában óriási piros gomba. Érdekes, mi? Miután megkerültem, találtam rajta egy faajtót. Egy gombaház volt! (Vagyis hát inkább csak gombakunyhó.)

Odabent találtam egy kézművesasztalt, egy kemencét, egy fáklyát a falon, sőt még egy nagy ládát is! Jobb volt, mint egy vészóvhely.

Szerencsém volt, a legjobb pillanatban találtam meg a gombakunyhót. Nemsokára leszállt az éj, és megjöttek a mobok is!

Jelen pillanatban is zombik nyöszörgését és csontvázak csörömpölését hallom, sőt mi több, még póklábak is surrognak a környéken. De ezek mind odakint vannak, én pedig biztonságban idebent! Soha nem hittem volna, hogy egyszer még egy jópofa gomba ment meg!

Mivel a gombakunyhóban nincs sem ágy, sem könyvtár lebegő könyves asztallal, arra tippelek, hogy tartalék műhely, amilyen a földház volt az ufók világában. Lefogadom, hogy lesz valahol a közelben egy nagyobb, jobban felszerelt ház is. (Remélem.)

Holnap kezdődik a házvadászat!

SZERDA

Jó hír: az új fekete páncélom bevált!

Rossz hír: nem volt egyszerű, mire a jó hír kiderült!

Ma korán reggel izgatottan indultam házvadászatra. Kilestem az ajtóba épített kis ablakon, hátha settenkedik még a közelben pár mob. Csak fatörzseket, ágakat és leveleket láttam. Arra jutottam, hogy tiszta a levegő, úgyhogy elővettem az íjamat, és kiléptem. Hirtelen éles sziszegést hallottam a hátam mögül. Sarkon fordultam, és a gombám mellett ott állt egy villogó, duzzadt creeper!

BUMM! A lökéshullám egyenesen a fák közé röpített. *AÚ!*

Még jó, hogy nem menekültem vissza a kunyhóba, mert az óriási gomba fele szanaszét

robbant! Három kocka mély kráter keletkezett a helyén! Egyedül annak örülhettem, hogy ez a robbanás nem fájt annyira, mint más alkalmakkor, amikor a creeperek megtámadtak. Az új fekete páncélom szuper!

Amikor szertefoszlott a füst, körülnéztem a fák alatti mély árnyékokban, és elgondolkodtam, vajon milyen más mobok rejtőzhetnek ott. Nem kellett sokáig elmélkednem. Egy nyílvevő zúgott el az arcom előtt, és hangos puffanással fúródott bele egy fatörzsbe mellettem! Nem voltam biztos benne, honnan jött, azt viszont határozottan tudtam, hogy nem maradok ott, amíg két lábon járó tűpárna nem lesz belőlem. Indulnom kellett! AZONNAL!

Bebújtam egy fa mögé, és rohanvást vágtam neki az erdőnek. Alig pár percig kerülgettem a fatörzseket és bújtam át az ágak alatt, mire megint reménytelenül eltévedtem.

Meg-megpillantottam pár csontvázat és zombit, sőt egyszer még egy creepert is láttam, de mindegyiktől sikerült kellő távolságot tartanom.

Órákkal később (vagy legalábbis nekem óráknak tűnt) kezdtem pánikba esni. Nem akartam ott tölteni az éjszakát, még egy sebtében felhúzott óvóhelyen sem. Aztán kiléptem egy fa mögül, és hirtelen óriási tisztáson találtam magamat. A kellős közepén a legnagyobb ház állt, amit valaha is láttam a Minecraftban. Igazi megakúria volt! Nagyobb, mint bármelyik állatos ház. Még annál is nagyobb, mint az ufóház külső gyűrűje! Márpedig az BAZI NAGY volt!

Normális esetben felrohantam volna a tornácra, hogy bevessem magam az ajtón. Jelen helyzetben viszont csak álltam ott, és bámultam. Minden jel arra utalt, hogy ez egy...

KÍSÉRTETHÁZ!

Magunk közt szólva gyűlölöm a kísértetházakat!
Egyetlenegyben jártam egész életemben, és
meg kell mondjam, az máris eggyel több volt
a kelleténél.

Felsorolom, mi mindent gyűlöltem benne:

- 1) Hátborzongató hangok és sikolyok!
- 2) Sötét sarkok, ahonnan dolgok ugráltak ki!
- 3) Zombik pattantak elő rejtett ajtók mögül,
hogy aztán nyöszörögve nyúlják felém!
- 4) Hatalmas pókok ücsörögtek az ajtóban
feszülő hálókik közepén! (Igen, tudtam, hogy
gumiból vannak, de akkor is a frászt hozták
rám!)

De ami a legrosszabb volt...

- 5) Suttyó Dirk minden rémisztő pillanatban el-
kapott, aztán jól kinevetett, amikor visítva
ugrottam egyet!

Igen, az a szomorú helyzet, hogy Suttyó
Dirk tanúja (és okozója) volt minden egyes

megalázó pillanatomnak. Azóta sem hiszem el, hogy éppen egyszerre látogattunk el a helyi kísértetházba. (A való életben sem vagyok sokkal szerencsésebb, mint a Minecraftban! *sóhaj*)

Na mindegy, a hatalmas, rémisztő ház előtt állva gyorsan végigvettem a kísértetházak listámat.

- 1) Sötét és félelmetes kívülről? Pipa.
- 2) Mély árnyékok minden egyes mélyedésben?
Pipa.
- 3) Fura alakú szobák állnak ötletszerűnek tűnő szögökben? Pipa.
- 4) Berácsolták az ablakokat? Pipa.

Igen, éppen úgy nézett ki, mint egy kísértetház azokban a régi rémfilmekben, amiket apával néztünk annak idején. Ha egy háznak lehetne arckifejezése, akkor ez mogorván összehúzta volna a szemöldökét. KIZÁRT volt, hogy bemerjen oda!

Úgy döntöttem, inkább letáborozok odakint a pázsiton. Épp kiválasztottam a megfelelő pontot az óvóhelyem számára, amikor egy zombi nyöszörgését hallottam a hátam mögül. A napon álltam, szóval tudtam, hogy csak akkor van mitől tartanom, ha sisakot visel. (Arra meg kevés volt az esély, igaz?) Megfordultam, és olyasmit pillantottam meg, amitől azonnal a torkomban kezdett dobogni a szívem. Valóban volt ott egy zombi. A zombi mögött viszont egy bevégző félreismerhetetlen szeme világított lilán!

Voltak bevégzők is? Belőlük bőven elegendő lett a legutóbbi világban! Garantáltan NEM töltöm az éjszakát az udvaron, ha bevégzők járnak akár csak a közelben is! (Különben is, miféle óriásmobok settenkedhetnek még a sűrű, sötét erdőben? Óriáscsontvázak? Óriáscreeperek? ÓRIÁSPÓKOK?) Ez volt az a pillanat, amikor a kockalábaim átvették az irányítást, és előálltak egy önálló tervvel. FUTÁS!

Mielőtt felfogtam volna, mi történik velem, átszáguldottam a tisztáson, és a tornácon találtam magam. A kétszárnyú bejárati ajtó mellett egy táblát pillantottam meg, a felirat szerint: *A próbatételek, az ugratás és a kísértés háza.* Ez nem hangzott túl jól, a legkevésbé a kísértés. Ezek szerint a Minecraftban kísértetek is vannak? *nyel*

Nem maradt időm fontolóra venni, hogy bemerjenek-e, vagy se, mert jó pár zombi csoszogott felém az erdőből. Sorban egymás után kaptak lángra, de azért egyre csak jöttek. Feltéptem hát az ajtót, beugrottam a házba, és gyorsan bezárkóztam.

Csakhogy odabent cseppnyit sem éreztem magam jobban. Hosszú, félhomályos folyosón találtam magam, aminek a végén különös, narancssárga fény derengett. Az íjjal a kezemben arrafelé osontam, közben hegyeztem a fülem, hátha a hangok közeledő mobokról

árulkodnak. A folyosó két hatalmas lépcsőbe torkolt. Az egyik egy tóklámpásokkal megvilágított óriási csillár mellett indult felfelé (fura volt, de iszonyú jól nézett ki), a másik pedig lefelé vezetett. Onnan jött a narancs-színű derengés... LÁVA!

A lépcső alján lávató terpszkedett. De hát miért kellene bárkinek ilyesmi az alagsorba?

Még különösebb volt, hogy egy hosszú, keskeny híd vezetett a láván át egy nagy, üvegfalú helyiségbe a tó közepén. Az üvegekockák mögött megpillantottam egy lebegő könyves asztalt! Juhúú! Már meg is léphetek innen!

Végigrohantam a szürke padlólapokon a lávató partjáig, és már futottam is tovább a híd felé. Egyszerre az egész lesüllyedt a lávába, és eltűnt. NEEEE! Csúszva fékeztem le, hevesen kapálózni kezdtem a karommal, és alig tudtam elkerülni, hogy én magam is a lávába zuhanjak.

Áááá! Annyira dühítő volt! Olyan közel jártam a szigethez, mégsem érhettem el!

Aztán eszembe jutott valami, és kis híján a fejemhez kaptam. A padlólapok! Akkor merült a híd a lávába, amikor rájuk léptem! CSAPDA volt! És nagyon kevésen múlt, hogy beleessek!

Úgy tippeltem, hogy a szigeten lévő szobában lehettek a legfontosabb dolgok, mint például a lebegő könyves asztal, a kézművesasztal meg az ágy. A padlólapok és a süllyedő híd valószínűleg azt a célt szolgálták, hogy távol tartsák a buta mobokat, és csak a játékosok juthassanak be. Már ha tudják, hogyan lehetséges. Szuper, épp megbuktam egy vizsgán, amit arra találtak ki, hogy megállítsa a csontvázakat, pedig azoknak még agyuk sincsen. *sóhaj*

Annyi jó azért volt ebben, hogy ezek szerint valami úton-módon csak megint fel lehet emelni

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk neked,
ha egy igazán jó könyvet akarsz elolvasni!

Már rendelhető!
VESD BELE MAGAD MIHAMARABB!

MOST kiadói **KEDVEZMÉNNYEL** lehet a Tiéd
a kiadó mindkét webáruházában!

[Megrendelem most a KönyvSárkányon!](#)

[Megrendelem most a Könyvmolyképzőn!](#)

Köszönjük, hogy megrendeléssel
még több jó könyv megjelenését támogatod!

azt a hidat. Csak rá kellett jönnöm, hogyan.
Elkezdtem hát nyomok után kutatni.

A falakon mindenféle kacifántos dolgokat láttam, és ez az egész úgy, ahogy volt, már kezdett túl sok lenni. Akkor pillantottam meg három kis gombot három felirat alatt. Ránézésre a legegyszerűbb dolgok voltak az egész helyiségben, úgyhogy odaléptem hozzájuk.

Moblapok kikapcsolása - állt az egyiken.
Moblapok? Nyilván a padlólapokról van szó, amik miatt a híd belesüllyedt a lávába, miután rájuk léptem. ÁÁÁÁ! Elolvashattam volna a táblát, mielőtt egyenesen a híd felé vettem az irányt. Akkor simán átjutok a szigetre!

A másik két táblán ez állt: *törlés és alaphelyzet.*
De mit lehetett törölni vagy alaphelyzetbe állítani velük?